

**AKTY PRAWA MIEJSCOWEGO
DOTYCZĄCE
ŚWIADCZEŃ RODZINNYCH
ORAZ WSPIERANIA RODZINY
I SYSTEMU PIECZY ZASTĘPCZEJ**

Przewodnik z wzorami

Jakub Wilk

AKTY PRAWA MIEJSCOWEGO DOTYCZĄCE ŚWIADCZEŃ RODZINNYCH ORAZ WSPIERANIA RODZINY I SYSTEMU PIECZY ZASTĘPCZEJ

Przewodnik z wzorami

Jakub Wilk

Zamów książkę w księgarni internetowej

proinfo.pl
księgarnia internetowa

Stan prawny na 1 stycznia 2022 r.

Wydawca
Anna Kubuj-Kacperek

Redaktor prowadzący
Paulina Ambroży

Opracowanie redakcyjne
Agata Czuj

Projekt okładek serii
Wojtek Janikowski, Przemek Dębowski

prawolubni

Ta książka jest wspólnym dziełem twórcy i wydawcy. Prosimy, byś przestrzegając przystępujących im praw. Książkę możesz udostępnić osobom bliskim lub osobiście znanym, ale nie publikuj jej w internecie. Jeśli cytujesz fragmenty, nie zmieniaj ich treści i koniecznie zaznacz, czyje to dzieło. A jeśli musisz skopiować część, rób to jedynie na użytek osobisty.

Szanujmy prawo i własność
Więcej na www.legalnakultura.pl
Polska Izba Książki

© Copyright by Wolters Kluwer Polska Sp. z o.o., 2022

ISBN 978-83-8286-123-5

Wolters Kluwer Polska Sp. z o.o.
Dział Praw Autorskich
01-208 Warszawa, ul. Przyokopowa 33
tel. 728 313 462
e-mail: PL-ksiazki@wolterskluwer.com

księgarnia internetowa www.profinfo.pl

Spis treści

Wykaz skrótów	9
Wstęp	13
I. CZĘŚĆ OGÓLNA	15
Rozdział 1	
Pojęcie aktu prawa miejscowego i jego pozycja w systemie źródeł prawa	17
Rozdział 2	
Ogłoszenie, <i>vacatio legis</i> i wejście w życie aktu prawa miejscowego	27
Rozdział 3	
Obowiązywanie aktów prawa miejscowego	33
Rozdział 4	
Technika prawodawcza stosowana przy stanowieniu aktów prawa miejscowego	41
Rozdział 5	
Podstawy prawne do stanowienia aktów prawa miejscowego w ustawie o świadczeniach rodzinnych oraz wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej	49
II. CZĘŚĆ SZCZEGÓLNA	51
Rozdział 6	
Uchwała w sprawie podniesienia kwot dodatków do zasiłku rodzinnego	53

Rozdział 7

Uchwała w sprawie ustanowienia gminnej zapomogi z tytułu urodzenia dziecka	59
--	----

Rozdział 8

Uchwała w sprawie ustanowienia gminnych świadczeń na rzecz rodziny	64
--	----

Rozdział 9

Uchwała w sprawie podniesienia wysokości świadczeń pieniężnych na pokrycie kosztów utrzymania dziecka w rodzinie zastępczej oraz w rodzinnym domu dziecka, a także wynagrodzenia rodziny zastępczej zawodowej oraz prowadzącego rodzinny dom dziecka	74
--	----

Rozdział 10

Uchwała w sprawie określenia szczegółowych warunków ponoszenia opłaty za pobyt w wyodrębnionej części organizacyjnej placówki opiekuńczo-wychowawczej typu interwencyjnego	87
--	----

Rozdział 11

Uchwała w sprawie zwiększenia wysokości środków finansowych na utrzymanie dziecka w placówce opiekuńczo-wychowawczej typu rodzinnego oraz wysokości środków finansowych na bieżące funkcjonowanie placówki opiekuńczo-wychowawczej typu rodzinnego	90
--	----

Rozdział 12

Uchwała w sprawie podniesienia wysokości pomocy dla osób usamodzielnianych	97
--	----

Rozdział 13

Uchwała w sprawie określenia szczegółowych warunków umorzenia w całości lub w części, łącznie z odsetkami, odroczenia terminu płatności, rozłożenia na raty lub odstępowania od ustalenia opłaty za pobyt dziecka w pieczy zastępczej	103
---	-----

III. WZORY	111
-------------------------	-----

1. Wzór uchwały podejmowanej na podstawie art. 15a u.ś.r.	113
--	-----

2. Wzór uchwały podejmowanej na podstawie art. 22a ust. 1 i 3 u.ś.r.	115
3. Wzór uchwały podejmowanej na podstawie art. 22b ust. 1 i 2 u.ś.r.	117
4. Wzór uchwały podejmowanej na podstawie art. 91 u.w.r.	120
5. Wzór uchwały podejmowanej na podstawie art. 104 ust. 2 u.w.r.	122
6. Wzór uchwały podejmowanej na podstawie art. 114 ust. 2 u.w.r.	124
7. Wzór uchwały podejmowanej na podstawie art. 153 w związku z art. 91 u.w.r.	127
8. Wzór uchwały podejmowanej na podstawie art. 194 ust. 2 u.w.r.	129
Wykaz powołanej literatury	131
Wykaz powołanych orzeczeń	134

Wstęp

Ustawa o świadczeniach rodzinnych oraz ustawa o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej umożliwiają wprowadzanie w poszczególnych jednostkach samorządu terytorialnego odmiennych norm dotyczących udzielania świadczeń regulowanych tymi ustawami oraz – w przypadku drugiej ze wskazanych ustaw – ponoszenia regulowanej w niej odpłatności. Odmienności dotyczyć mogą tylko niektórych świadczeń oraz opłat, i tylko w ograniczonym zakresie, niemniej organy stanowiące gmin i powiatów posiadają kompetencje prawodawcze umożliwiające dostosowywanie wskazanych ustawowo zagadnień do warunków lokalnych poprzez wydawanie aktów prawa miejscowego.

Wszystkie kompetencje prawodawcze delegowane do organów stanowiących jednostek samorządu terytorialnego dotyczą kwestii wiążących się z koniecznością uwzględnienia możliwości finansowych jednostki samorządu terytorialnego. Niektóre z nich mają charakter fakultatywny i są wykorzystywane wtedy, gdy organ prawodawczy uzna, że jednostka samorządu terytorialnego ma możliwości, aby przyznawać jakieś świadczenie albo przyznać je w wysokości wyższej niż ustawowe minimum. Inne kompetencje prawodawcze obligują organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego do tego, aby ustanowił akt prawa miejscowego dookreślający zasady, na jakich ponoszona będzie odpłatność mająca kompensować poniesione przez jednostkę samorządu terytorialnego wydatki na udzielane świadczenia. Tym samym uchwały wydane na ich podstawie stanowią niezbędny element współkształtujący stan prawny.

Założeniem opracowania jest kompleksowe przedstawienie podstaw prawnych do stanowienia aktów prawa miejscowego zamieszczonych w ustawie o świadczeniach rodzinnych oraz ustawie o wspieraniu rodziny i systemie

pieczy zastępczej, a także wyjaśnienie, w jaki sposób prawodawca miejscowy może z tych upoważnień korzystać. Tekst podzielony został na dwie części – ogólną i szczególną. W pierwszej poruszono tematykę stanowienia aktów prawa miejscowego w zakresie, w jakim może być ona przydatna dla prawodawców miejscowych, realizujących kompetencje prawodawcze wynikające ze wskazanych ustaw. Ta część może być również pomocna przy stanowieniu innych aktów prawa miejscowego. W drugiej przedstawione zostały kolejno ustawowe przepisy kompetencyjne do stanowienia aktów prawa miejscowego zamieszczone w obu omawianych ustawach. W komentarzu do tych przepisów uwaga zwrócona została przede wszystkim na zakres dyskrecjonalności prawodawcy przy podejmowaniu regulacji. Uwzględnione przy tym zostały zarówno praktyka prawodawcza, jak i stanowiska orzecznictwa i literatury.

Przyjęty schemat rozważań jest tożsamy z pierwszym *Przewodnikiem z wzorami*, który obejmował *Akty prawa miejscowego dotyczące pomocy społecznej*. Część ogólna książki stanowi zatem zaktualizowaną i dostosowaną do problematyki stanowienia prawa miejscowego na podstawie ustawy o świadczeniach rodzinnych oraz ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej wersję tamtej publikacji.

Całość została przygotowana w taki sposób, aby możliwe było zapoznanie się z kompleksowym opisem uprawnień w zakresie stanowienia prawa miejscowego na podstawie ustawy o świadczeniach rodzinnych oraz ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, ale jednocześnie, by każdy z punktów części szczególnej mógł być czytany niezależnie i niósł – z uwzględnieniem części ogólnej – praktyczną pomoc przy uchwalaniu konkretnych aktów prawa miejscowego.

Publikacja adresowana jest przede wszystkim do praktyków (stąd zamieszczone w niej wzory uchwał), choć starano się, by spełniała również standardy pozwalające na zachęcenie do lektury także osoby, które prawodawstwem miejscowym i prawem dotyczącym świadczeń rodzinnych i wspierania rodziny oraz systemem pieczy zastępczej zajmują się od strony naukowej.

Wrocław, grudzień 2021 r.

Jakub Wilk

I. CZĘŚĆ OGÓLNA

Rozdział 1

POJĘCIE AKTU PRAWA MIEJSCOWEGO I JEGO POZYCJA W SYSTEMIE ŹRÓDEŁ PRAWA

1.1. Organy jednostek samorządu terytorialnego zostały, na mocy Konstytucji RP, włączone do grupy organów współkształtujących obowiązujący w Polsce stan prawny. Obok terenowych organów administracji rządowej mogą być one upoważniane ustawowo do ustanawiania aktów prawa miejscowego. Akty prawa miejscowego są zaś jednymi ze źródeł powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej.

Akt prawa miejscowego to pojęcie zarówno języka prawnego, jak i języka prawniczego¹. Akt ten został scharakteryzowany w art. 87 ust. 2, art. 88 ust. 1 i 2 oraz art. 94 Konstytucji RP poprzez wskazanie, że jest on źródłem powszechnie obowiązującego prawa, o zakresie obowiązywania ograniczonym do obszaru działania organów, które go ustanowiły, stanowionym przez organy (jednostek lub związków jednostek) samorządu terytorialnego albo terenowe organy administracji rządowej. Jednocześnie w powołanych przepisach Konstytucja RP zastrzega, że możliwość prawidłowego zafunkcjonowania tego aktu w systemie prawnym wymaga jego wydawania na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie oraz na zasadach i w trybie ustawowo określonym, a jego wejście w życie musi nastąpić według zasad i w trybie ustawowo określonym.

¹ W ramach opracowania z pojęciem aktów prawa miejscowego zamiennie stosowane będzie pojęcie prawa miejscowego. Mimo doktrynalnych niuansów w sposobie definiowania prawa miejscowego, może być ono rozumiane jako prawo stanowione przez organy niecentralne administracji rządowej i administracji samorządowej mające walor powszechności obowiązywania, a zatem prawo stanowione w formie aktów prawa miejscowego. Warto przy tym zaznaczyć, że synonimicznego do „prawa miejscowego” znaczenia nie ma „prawo lokalne” (por. P. Lisowski, *Lokalne źródła prawa administracyjnego* [w:] *Prawo administracyjne*, red. J. Boć, Wrocław 2007, s. 83–101).

1.2. Ze statusu aktu prawa miejscowego jako źródła prawa powszechnie obowiązującego wynika możliwość kreowania w nim norm prawnych, których obowiązywanie może dotyczyć każdego podmiotu znajdującego się w sytuacji opisanej w hipotezie tych norm.

Sam termin „źródło prawa” nie jest jednoznaczny. Można jednak stwierdzić, że w rozumieniu konstytucyjnym² dotyczy on źródeł obowiązywania prawa w znaczeniu formalnym³. Chodzi przy tym o źródła prawa w ujęciu normodawczym. Konstytucja RP wskazuje bowiem, w jaki sposób tworzone może być prawo. Z regulacji konstytucyjnych wywieść można, że za fakty prawotwórcze uznawane są fakty prawo stanowiące, a więc takie, których celem jest tworzenie prawa (prawo stanowione jest intencjonalnie).

W polskim systemie prawnym ukształtowany został model dualistycznego podziału źródeł prawa na prawo powszechnie i wewnętrznie obowiązujące. Rozróżnienie to ma znaczenie nie tylko teoretyczne, ale i praktyczne, ponieważ tylko źródła powszechnie obowiązującego prawa mogą być adresowane do każdego podmiotu – osób fizycznych, jednostek organizacyjnych, organów władzy publicznej. Kształtują one stan prawny. Natomiast prawo wewnętrznie obowiązujące może być adresowane wyłącznie do jednostek organizacyjnie podległych organowi, który prawo to stanowi.

Nie każdy akt prawa miejscowego będzie adresowany do wszystkich podmiotów. O tym, jak szeroka będzie kategoria tych adresatów, decyduje przede wszystkim przedmiot regulacji. Krąg adresatów aktu prawa miejscowego jest najczęściej wyznaczony już w ustawie, choć obowiązują także takie delegacje ustawowe, które pozwalają na jego (współ)formowanie przez prawodawcę miejscowego.

Sytuując akty prawa miejscowego w systemie źródeł prawa, wskazać należy, że ich pozycja w tym systemie jest najniższa⁴. Oznacza to, że normy wyni-

² „Źródła prawa” to tytuł rozdziału III Konstytucji RP.

³ *Fontes iuris oriundi* (por. P. Winczorek, *Źródła prawa w projekcie konstytucji Komisji Konstytucyjnej Zgromadzenia Narodowego*, PL 1996/4, s. 18).

⁴ Choć odnotować należy, że pojawiają się również stanowiska zrównujące moc prawną norm zawartych w aktach prawa miejscowego z normami wynikającymi z rozporządzeń, a nawet przedstawiające argumenty „za prymatem prawa lokalnego” – D. Dąbek, *Kontrola legalności aktów prawa miejscowego* [w:] *Funkcjonowanie administracji publicznej*, red. S. Nitecki, Bielsko-Biała 1999,

kające z aktów prawa miejscowego muszą być zgodne z normami wynikającymi z innych źródeł prawa powszechnie obowiązującego⁵. Prawodawca miejscowy zobowiązany jest zatem nie tylko do stanowienia prawa na podstawie i w granicach upoważnienia zawartego w ustawie, lecz także prawa niesprzecznego z innymi normami powszechnie obowiązującymi.

1.3. Omawiając akty prawa miejscowego, uwzględnić należy, że ich odróżnienie od innych źródeł prawa stanowionych przez organy będące prawodawcami miejscowymi wymaga weryfikacji treści aktu i ustalenia, że zawiera on co najmniej jedną normę generalną i abstrakcyjną. Determinującego znaczenia nie ma natomiast oznaczenie rodzaju aktu w jego tytule. Słuszną i powszechnie przyjętą w prawie zasadą jest bowiem ta, zgodnie z którą treść aktu, a nie nazwa, warunkuje jego rodzaj⁶. O akcie, który spełnia wymóg, dotycząc charakteru norm, można mówić jako o akcie prawa miejscowego w znaczeniu materialnym.

W praktyce funkcjonuje także druga możliwość zaliczenia aktu prawnego do kategorii aktów prawa miejscowego. Jest nią rozstrzygnięcie ustawowe, w którym *expressis verbis* wskazuje się, że na podstawie konkretnej delegacji ustawowej stanowiony jest akt prawa miejscowego (w takim przypadku będzie to akt prawa miejscowego w znaczeniu formalnym). Takie akty są w istocie aktami, do których powinno stosować się przepisy o aktach prawa miejscowego⁷, a nie zaliczać je wprost do kategorii aktów prawa miejscowego. Jednak sposób formułowania regulacji ustawowych w przypadku takich aktów sprawia, że dochodzi do zrównania aktów prawa miejscowego w znaczeniu materialnym i formalnym. Rozróżnianie ich ma jednak wymiar

s. 120. Por. także argumenty polemiczne J. Filipek, *Prawo administracyjne. Instytucje ogólne*, Kraków 2003, s. 95, i J. Zimmermann, *Prawo administracyjne*, Kraków 2005, s. 77.

⁵ Pamiętać należy, że chodzi o hierarchię źródeł prawa, a nie hierarchię norm, gdyż „normy prawne ujmowane z osobna są sobie równe w obowiązywaniu, co oznacza, że obowiązują równoległe obok siebie. [...] abstrakcyjnie rzecz ujmując – dla obowiązywania normy w konkretnym przypadku nie ma znaczenia ranga źródła prawa, w jakim norma prawna została zawarta, to jednak ranga ta nabiera istotnego znaczenia w przypadku zastosowania normy w obliczu określonego stanu faktycznego” – J. Filipek, *Sprawa spójnego obowiązywania norm prawa administracyjnego* [w:] *Jedność systemu prawa a jednolitość orzecznictwa administracyjnego i sądowno-administracyjnego*, red. J. Filipek, Kraków 2001, s. 42.

⁶ Zasada ta nie może jednak prowadzić do sytuacji, w której prawidłowe nazewnictwo stanie się irrelevantne (por. J. Wilk, *Akt prawa miejscowego jako forma prawna*, NZS 2009/6, s. 9–22).

⁷ Por. P. Lisowski, A. Ostapski, *Akty prawa miejscowego stanowione przez terenowe organy administracji rządowej*, Wrocław 2008, s. 15.

praktyczny, ponieważ dla materialnej kwalifikacji konieczna jest weryfikacja abstrakcyjności i generalności norm zawartych w akcie, zaś dla ustaleń formalnych wystarczająca (a jednocześnie niezbędna) jest norma ustawowa kwalifikująca akt do danej kategorii. Tym samym pewna grupa aktów będzie aktami prawa miejscowego w znaczeniu materialnym i formalnym, a pozostałe tylko w jednym z tych znaczeń⁸.

1.4. Ograniczenie mocy obowiązującej aktów prawa miejscowego do obszaru działania organów, które je ustanowiły, nie jest żadnym ewenementem. Każdy akt prawny obowiązuje bowiem jedynie na obszarze ograniczonym właściwością miejscową organu prawodawczego. Rzecz w tym, że pozostałe organy mogące stanowić prawo powszechnie obowiązujące na terenie Polski mają właściwość miejscową rozciągającą się na całe jej terytorium.

Niemniej w ograniczeniu obszaru obowiązywania prawa miejscowego zawiera się jego istota. Daje ono bowiem możliwość kształtowania stanu prawnego w sposób dostosowany do warunków lokalnych. Skoro zaś organy jednostek samorządu terytorialnego i terenowe organy administracji rządowej mają, co do zasady⁹, możliwość działania na obszarze swoich jednostek, to prawo miejscowe może różnicować stan prawny obowiązujący na terenie różnych województw, powiatów czy gmin (a także jednostek funkcjonujących w ramach specjalnych podziałów terytorialnych państwa).

Specyfika aktów prawa miejscowego, która wynika z ich konstytucyjnego ukształtowania, sprowadza się zatem do łączenia przez nie dwóch cech. Są to zarówno akty powszechnie obowiązujące, jak i lokalne źródła prawa.

⁸ Co istotne, zarówno ustawa o świadczeniach rodzinnych, jak i ustawa o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej nie posługują się terminem „akt prawa miejscowego”, a tym samym wszystkie stanowione na ich podstawie akty prawa miejscowego są tymi aktami w znaczeniu materialnym, a w praktyce prawodawczej ich rodzaj jest w tytule aktu oznaczany jako „uchwała”.

⁹ Trafne argumenty dotyczące możliwości rozszerzenia zakresu obowiązywania aktu prawa miejscowego organu jednej jednostki samorządu terytorialnego na obszar innej jednostki samorządu terytorialnego przy realizacji zadań powierzonych, tj. w wyniku zawartego porozumienia (por. D. Dąbek, *Prawo miejscowe*, Warszawa 2015), nie znalazły dotychczas aprobaty w orzecznictwie (por. wyrok WSA we Wrocławiu z 27.04.2011 r., III SA/Wr 84/11, LEX nr 863189; wyrok WSA we Wrocławiu z 3.01.2013 r., III SA/Wr 463/12, LEX nr 1330090; wyrok NSA z 3.06.2014 r., II GSK 743/13, LEX nr 1519195).

1.5. Konstytucja RP wskazuje generalnie, że akty prawa miejscowego stanowiące są przez organy (jednostek lub związku jednostek)¹⁰ samorządu terytorialnego albo terenowe organy administracji rządowej. Pozostawia tym samym ustawodawcy możliwość kierowania kompetencji prawodawczej do każdego z organów będących organem jednostki samorządu terytorialnego¹¹ albo terenowym organem administracji rządowej.

Choć na podstawie regulacji ustawowych możliwe jest wskazanie, które organy *de lege lata* mają możliwość stanowienia prawa miejscowego¹², to problematyka przedstawienia pełnego katalogu organów mieszczących się pod konstytucyjnymi terminami „organów samorządu terytorialnego” i „terenowych organów administracji rządowej” mających kompetencje do stanowienia prawa budzi spory doktrynalne. Akty prawa miejscowego z zakresu świadczeń rodzinnych oraz wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej mogą być jednak stanowione jedynie przez dwa organy¹³ – radę gminy¹⁴ i radę powiatu¹⁵. Ich pozycja jako prawodawców miejscowych jest niekwestionowana, a zatem można jednoznacznie stwierdzić, że prawo miej-

¹⁰ Konstytucja RP używa sformułowania „organy samorządu terytorialnego”, które jest nieprecyzyjne. Nie istnieją bowiem organy samorządu terytorialnego jako takiego. Samorząd jako całość nie ma podmiotowości prawnej, a zatem nie może posiadać swoich organów. „Samorząd jest decentralizacją, a więc oznaczeniem strukturalnej formy administracji, a nie – podmiotu, ani – przedmiotu administracji” – T. Bigo, *Związki publicznoprawne w świetle ustawodawstwa polskiego*, Warszawa 1928, s. 152. Zasadne jest zatem unikanie konstytucyjnego uproszczenia terminologicznego (por. P. Lisowski, *Samorząd terytorialny a jednostka samorządu terytorialnego – rozważania semantyczne [w:] Między tradycją a przyszłością w nauce prawa administracyjnego. Księga jubileuszowa dedykowana Profesorowi Janowi Bociowi*, red. J. Supernat, Wrocław 2009, s. 439–449).

¹¹ Jednocześnie w przypadku utworzenia związku jednostek samorządu terytorialnego kompetencja ta może – co ustawa może, ale nie musi przewidywać wprost (i przewiduje, choć nie zawsze) – przysługiwać organowi związku jednostek samorządu terytorialnego.

¹² Są to: rada gminy, wójt, rada powiatu, zarząd powiatu, starosta, sejmik województwa, zarząd województwa, zgromadzenie związku jednostek samorządu terytorialnego (tj. związku międzygminnego, związku powiatowo-gminnego, związku powiatów i Górnośląsko-Zagłębiowskiej Metropolii), wojewoda, dyrektor urzędu morskiego, dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej, graniczny i powiatowy lekarz weterynarii oraz regionalny dyrektor ochrony środowiska.

¹³ Potencjalna możliwość stanowienia tych aktów przez zgromadzenie związku jednostek samorządu terytorialnego, ze względu na brak związków, których przedmiotem działalności jest realizacja zadań obejmujących udzielanie świadczeń rodzinnych, wspieranie rodziny i podejmowanie działań w zakresie systemu pieczy zastępczej, nie jest realizowana.

¹⁴ Ilekroć w niniejszym opracowaniu jest mowa o radzie gminy, należy przez to rozumieć – zgodnie z art. 15 ust. 2 u.s.g. oraz art. 92 ust. 1 pkt 1 u.s.p. – także radę miejską i radę miasta.

¹⁵ Tym samym – zgodnie z art. 92 ust. 1 pkt 1 u.s.p. – także radę miasta będącą organem stanowiącym w mieście na prawach powiatu.

Opracowanie w sposób kompleksowy przedstawia podstawy prawne do stanowienia aktów prawa miejscowego uregulowanych w ustawie o świadczeniach rodzinnych oraz ustawie o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej.

Autor scharakteryzował ogólne zasady stanowienia aktów prawa miejscowego, które powinny być wykorzystywane przez osoby przygotowujące projekty uchwał organów stanowiących jednostek samorządu terytorialnego. Uwzględnił aktualne kwoty świadczeń oraz pośrednio oddziałujące na ich treść zmiany aktów prawnych w zakresie zasad udzielania świadczenia wychowawczego, które obowiązują od 1 stycznia 2022 roku.

Ponadto w publikacji znajdują się przykłady uchwał, m.in. w sprawach:

- szczegółowych warunków odstępowania od ustalenia opłaty za pobyt dziecka w pieczy zastępczej i udzielania ulg w tej opłacie, zwiększenia minimalnej wysokości środków finansowych dla placówki opiekuńczo-wychowawczej typu rodzinnego;
- gminnych świadczeń na rzecz rodziny;
- podniesienia kwot dodatków do zasiłku rodzinnego;
- zwiększenia wysokości pomocy dla osób usamodzielnianych.

Książka jest przeznaczona dla pracowników administracji samorządowej, będzie pomocna przy tworzeniu projektów prawa miejscowego, a także jego stosowaniu. Zainteresuje również radców prawnych zajmujących się obsługą jednostek samorządu terytorialnego.

Jakub Wilk – prawnik konstytucjonalista i administratywista; specjalista administracji publicznej; sprawuje nadzór nad organami jednostek samorządu terytorialnego; orzeka w samorządowym kolegium odwoławczym; zajmuje się dydaktyką akademicką i szkoleniami specjalistycznymi; autor ponad 100 tekstów naukowych i popularnonaukowych z zakresu prawa administracyjnego.

ZAMÓWIENIA:

INFOLINIA: 801 04 45 45

ZAMOWIENIA@WOLTERSKLUWER.PL

WWW.PROFINFO.PL

Kup e-book i czytaj
w aplikacji Smarteca

CENA 99 ZŁ (W TYM 5% VAT)